

[Fibiger.]

hjemme, og vi har da også herom fået henvendelse både fra præsteforeningen, fra de unge præster og fra menighedsrådsforeningen, der alle går ind for den ændring, som kirkeministeren havde fremsat.

Nu vil man altså her i rigsdagen mene, at man er mere klog på de ting, og at man bedre her kan varetage kirkens interesser, end menighedsrådene og menighedsrådsforeningen kan, som dog er valgt med dette formål for øje, og som har givet tilslutning til ministerens forslag. Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Erik Appel og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen har den indstilling, at rigsdagens medlemmer er dem, der har bedst forstand på alting, også på kirkelige forhold, og det har altså givet sig udtryk i, at man har villet lade de paragraffer udgå, som kirkeministeren har indsat. Vi er jo kommet i den mærkelige situation, det ærede medlem hr. Hvidberg og jeg, på vort partis vegne at fastholde §§ 35, 36 og 37, som kirkeministeren har foreslået her i tinget, og hvorefter disse forflytninger kunne ske, og jeg synes egentlig, det er — hvad skal jeg sige — lidt underligt, at kirkeministeren, med tilslutning selvfølgelig fra hele regeringen og fra sit parti, fremsætter en betydningsfuld ændring til en menighedsrådslov, ja, jeg kan sige, at jeg anser det for at være den vigtigste ændring i den lov, der er fremsat, og så forlader den. Der er et flertal her i tinget for at indføre det. Socialdemokraterne og de konservative kunne nok gennemføre det — jeg skulle heller ikke være utilbøjelig til at mene, at der kunne være et enkelt medlem indenfor venstre eller et andet parti, der ville stemme for det, men det ser jeg ganske bort fra — det er i hvert fald 74 medlemmer; de repræsenterer et flertal, sådan at det kan gennemføres, når man bortser fra medlemmerne fra Færøerne.

Jeg har altså forstået det sådan, at den radikale kirkepolitik ikke alene har fået fodfæste i partiet venstre, men også i socialdemokratiet, og det beklager jeg. Når jeg tænker på, hvordan socialdemokratiet i sin tid stod, da Borgbjerg fremsatte sine tanker om socialdemokratiets kirkepolitik, og jeg tænker på de forhandlinger, der førtes i det kirkelige udvalg, hvor socialdemokratiet og de konservative på mange punkter lå nær hinanden, beklager jeg, at det så kunne gå sådan, at man nu trækker disse ændringer tilbage, fordi den radikale kirkepolitik, som altså har fået fodfæste i venstre også, forhindrer deres gennemførelse. Vi havde fra konservativ side hilst med stor tilfredshed, at kirkeministeren fremsatte disse forslag, og

de har fået tilslutning, som jeg nævnte det, fra præsteforeningen, fra de unge præster og fra menighedsrådsforeningen, og jeg tror, ændringerne ville have været til stor gavn.

Nu siger man, at det ville være gået sådan, at man havde påduttet en menighed en præst, den ikke selv havde indstillet. Ja, men det kan jo godt være, at måske netop en præst, der kom udefra, og som måske havde lidt større udsyn, kunne tilføre menigheden noget, der var af værdi — men de kendte ham ikke, og derfor ville de ikke indstille ham, de var ikke klar over dette. Der kunne måske også være nogle præster, som var kommet op i årene og havde erfaringerne, der kunne have godt af at blive forflyttet, og det ville måske betyde en fornyelse for menigheden, at der kom en anden præst dertil. For vi må jo ikke glemme, at hvis det først er gået istå i et sogn og en menighed, kan det tit hjælpe, at der kommer en anden præst dertil. Man må ikke glemme, at der bliver eet sogn og een menighed til, som også får en anden præst, hvis den pågældende flyttes til et andet sogn, hvori der måske er et misforhold tilstedede. Det glemmer man, idet man ikke betragter folkekirken som en enhed, men det tror jeg man skal til at regne noget mere med end med dette, som man fra den radikale politik side regner med, at enhver menighed skal indrette sig, som det passer den, som en slags valgmenighed. Det var det, det ærede medlem hr. Erik Appel så stærkt var inde på, det er det, han argumenterer med gang på gang, men det fælleskirkelige spiller en meget stor rolle. Vi har altså ikke kunnet gå med til, at disse paragraffer gik ud, og vi er i den udmærkede situation, at vi er enige med den højtærede kirkeminister i dette forhold.

Jeg håber ikke, det bliver sidste gang, vi kommer til at beskæftige os med dette spørgsmål, men at det igen kan blive taget op, så at der kan findes en løsning på det, for jeg tror, det har meget stor betydning for hele kirkelivet i Danmark.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for de af det ærede medlem hr. Hvidberg og mig stillede ændringsforslag under nr. 3, 7, 8, 9 og 10 og stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet af flertallet, som tager sigte på, at man ikke skal kunne forflytte en præst eller indsætte en præst udefra udenom menighedsrådet.

Jeg kan komme tilbage til dette siden, men jeg vil sige, at vi i virkeligheden anser de ændringer, der nu foretages i menighedsrådsloven, for at være af så ringe betydning, at de ikke kan opveje, at man ikke fik løst det egentlige spørgsmål; vi ønsker derfor